بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندې ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو دړوند په خورو مارو شئ ما خپلې نيم ګړتياوې ټولې په مخکنې کتاب مينه او مناجات کښې ليکلې وې خو بيدې کتاب دومره يا دآوری کوم چې انسان ډير ضعيف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کيږي نو که چيرې ز ما په ژبه، الفاظو يا د شعر په سيلابونو کښې اويا د شعر په قافيه کې اويا رديف کې اويا د شعرونو په ميزان کښې کوم کمې تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعريا عالم نه يم چې الفاظمې د صرف او د نحوی اويا د پښتوادب په ټولواصولو برابر وي. دا هم نشی کيدی ولی د دری ژبی يو متل دی چې وائي: "از ريزه چه مي خيزه" نو زه به څه يم اوزما شعربه څه وي؟ څو مطلب دا چې زما معذرت ومنئ په درناوی

غلام حضرت سميسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله تر اوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يخوانۍ او عنعنوي تعريف يې داسې دی: «شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه ولري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن» او «قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعر ونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل ځای بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی: "شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند ربښتینی انځور دی." یا: "شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی."

په دغه تعریف کې ورته ګوته د پېښو د دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا، نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څلور توکي ډېر ضروري دي:

۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، —
۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژورتاش

دلته د شعر له پوره تنیو یا د دوشویو توکو نو له څېړلې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یوه پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي ته کسو وچې «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی ؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دادبي فنونو له مخې په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کارول شوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای درست دی، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ورکولای.

نن مونږ هغه شعر ته سبه او «سبکلی» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولري، او کوم شعر چې نور و ته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده : «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر به هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زمونږ وختونه هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړي.»

دا خبره سمه او رښتينې ده، داسې شاعران هم وي چې د هغوی د بې پيغامه شعر ونو. جنازې د هغوی تر مرينې مخوا پورته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پېغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو اوسېدونکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یوځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساساتو اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د نړۍ له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږو نو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم ښې اغېز کوي، کوم چې شاعر د هغې د ژور تأثر له مخې دې ډول وینا ته اړولی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسي چې هینداره عموماً ښکلی او
بدرنګ هرڅه په خپله ښه څرګندوي، دغه
رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد،
لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي.
خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې دنده یوازې
او یوازې د شیانو په خپله ښه ښودنه ده، خو
د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو
د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې
یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی
چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له مخې
ګټه د ژغورنې لار هم ورپه ګوته کوي،
او هغوی په ژوند کې پر مخ تګ، بدلون
سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو
خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې
ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا
دویمه مجموعه «وژاړم که وخاندم؟» چې ستاسي مخې ته پرته
ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په
عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیو ملي او اولسي شاعر په توګه
یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت د ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
۳۰۲ رښتخور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سُبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولې دې آسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حُکم و آسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جُدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل د ئ
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان د ئ

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دئ

ستا په لطف او کرم به ا ســا نېږي
هغه کار چې لویه خدایه ځومره ګران دئ

زه ستمګار د ګنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان د ئ

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړی په قران دی
چې ستکاره لکه دلمر په ټول جهان دی

مایې نوم نه صدقه سپند سپلنی کړی
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په واړو انبیاوو کې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړی راز دی
اقاکړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

څومره ګران، څومره نازبین یې په پاک الله دی
په خاطر چا پیدا چې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دي نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سیمستار کامه وال کیږ د غم ګرداب کې
پیغمبر امام د مرسلانو یې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کج

په سپین مخ دې ښومره زېب کا تور زلفان کج
په نظر د عاشقانو دي ماران کج

خپله ګل يې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظيم دي ټول ګلان کج

کج رقيب او کج غماز شته په جهان کښې
خدايه مه کړې عاشقانو ته ياران کج

کړې وروځې کږې توري د ايران دي
ګڼه اوښکې مې را دروي په کږيوان کج

پورا تګ د عزرائيل زما په ځان شي
چې راپورته کړي يو ځل دوه چشمان کج

په صورت مې زلزله تبه پيدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په يو لړزان کج

ډېره هسې مې په تن باندې پيدا شي
لکه وي ځوک لاهو شوی په طوفان کج

په دقيق صورت اشعار ليکه سمسار ه،
شته جهان کښې هوی شګفه شاعران کج

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو دا سخن دی

که د خمکې په مخ چاپېر واړه جهان گرزه
معزز او محترم یې خپل مسکن دی

که د نیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که خوک باعث د گل گلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه گلشن دی

که بل ملک ته خُتن وایي سهوه کړې دي
هغه ملک د افغانانو جوړ ختن دی

که زاغان د بلبلانو په جوگړه
مخ یې تور شه نن سبا یې تری رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار له راغوستی د ې کفن دی

دا متل دی دنور کلي کله ګېدړی
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر څیګه یې مونږ ده د هر دښمن بسته
هرې ستهې تلسېتو لی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې د روسان قوم څپن دی

دا مونږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني ځښتن دی

که نفاق وکړو دې زمونږ کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راټول شئ
دا سې سوال، دا سې زاری، دا سې ګفتن دی

تورزاغان د وطن و باسئ په نعره
دا نغان خوا زادی او بیا ګښتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کښې
بیا لایق دا سته په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکه‌ی شملي به پړهن دو جینکو ته
سور سالو مي له ناکامه اغوستن دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مي څو مړیلن دی

دا مصري په وینو سري لیکي سپین سترګي دي
سپینه ورځ یې په چشمانو کښي خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیبست رونګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګُلاب یم
ستا د مینې په وفا اتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا رونګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت نِګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی سترې شوی
سروی قد • ګلاندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې ربا غیچې شوم
هغه سُنبلې د نکه غاښه یا ر زما دی

که سیمستگار مې تخلص دی عربې کې
منځه کړې په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خـومـور یمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچـو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ما ځنې ځا نونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچـو

زما په ازادی کښې د هر خوند ونه اومزې شته ګ
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار ونه په ما ګران بچيو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچيو

سترګې خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږی د حیا نه مې په ځمکه دا چشمان بچيو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچيو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم د یو مور لرم
ما کړئ سیهتارته هسې رنګه دا بیان بچيو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچيو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
دخوبانو ښو ښو سترگو سودائي کړم

چې ما الت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زه په و سنبلم خپل يار ته چې پر هر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک يې زلفې کړې زرندې څوک يې ماران کړل
زه يې خپل قاتل په ژوند کې ميدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوښتی داومید په ستر گو کوري
ستا د مخ شعلو ته څنکه بینائي کړم

انتظار ما د ستر گو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د ستر گو سلائي کړم

که پتنگ په شمع ځان سوځول غواړي
زه سیمتار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

ښکله ښایسته ښکُلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

ناز ی غاړه په قدرت د هغه څه جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې صفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
یادې لبان په قلم ښکُل کړم د شکرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ږکې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرو نوسره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شوخلو نوسره

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کیږي په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شوخالونوسره

د کامه وال شیمشار سلام ته یو ځل لاس پورته کړه
سودا مې نشته د جنت او د ورخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شوخالونوسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه ولیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړیږم
د وطن د غمه دم په دم ژړیږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرت نه بیه
راغلهٔ خدایه په مونږ څرنګه وخت

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

داهله وکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه يمه په مړو کې حسابېږم

حقيقت کې موښ ژوندي نه افغانان يو
څکه دا چې موږ ښه سوچه مسلمانان يو

يو مو دين يو مو مذهب يو مو اسلام دی
موجوده په دې حالات تو ستاسو پيغام دی

يو وطن دی يکې شل دی حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

دا سې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زمونږ مينځ کې يو د بل عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تيار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغيار شي

په مرگ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
که شمع ويلې کېږمه ابتر شم

مونږ هوا يو چې کاميابه دې جهاد شي
دا وطن دا فغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شي
کړه بار زموږ د منځه دنفاق شي

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اواره شي

پاک قانون زموږ په کړه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مړ که خو حق دی په هجرت کې مې مړ نه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پېرنه کړي

زه ستمګار ریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر و نو په سوجونو لیونی شوم
لیونتوب خوځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عمر د خلوښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تیریږی
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم ستیلانی شوم

تنګ را تنګ په ستر ګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښودو کې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساری وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولان شوم

ز سیمسار[۲] مینکر کیدی د گناه نه شم
مبتوعث نه گنار گار نه سبزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما گرانې دي
گرانې دي محبوبې په ما گرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته ښې اندازه قدر دانې دي
گرانې دي محبوبې په ما گرانې دي

سر به ورته ښکته کړي سنبل د گل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
گرانې دي محبوبې په ما گرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترگو نه روانې دي
گرانې دي محبوبې په ما گرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تېرلي دي زلفانو دې
داغزل دي مینې کښه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبله زموږ مکه زموږ ایمان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ دپاره
سر ونه ټولونذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زمونږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار وملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
مونږ په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار ړو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېز، او نه انګرېزانو بل ایستاره دی
وخت خوبه واخلي خوده فتحه دا افغانستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

دا دی کېږد ونکی ازادی او استقلال دی زموږ
په جهاني شیطنت کتلی دا اقبال دی زموږ
شي به مخ توري امریکا او هم روستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

وایي شیمشار چې شوی ازاد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دا دې او د بابا افغانستانه وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسې په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و انسان نه کې
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

خه کړمې او څه یخنۍ او څه نیستي شوه
عمر واره شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ یې هسې بو بیه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسا تې د ربا سندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم !

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوك وهي زه به په سر د رحم

ګلي کور ر ته داور غوندې شو
ګلابي رنګ مې تک تور غوندې شو
توکل زما په خدای چې یو څکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زیړ لکه زعفران شو مه زه
بې لنانه په جهان کې سرګردان شو ه
سو ځیدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
دزړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مي پټ دخپل وصال کېږده
يوه نښه مي په زړه دخپل جمال کېږده
لاس وښيي مي دي ښکلى په بڅره د رحم
د زړګي صبر مي نشي برابر د رحم

کامه وال شميشګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر وشاعرى کښې سنه دقيق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ ټکې ټن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د چرس او په نیشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پوپړو کې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د ښکو نه چار تخم کړي تیار
چې رونغ ځان کړي لیونی وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدا ئیه ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شراب و نیشه هسې پراته دي
چې یو شئ ورته سنطر کښې لس اته دي

د چا لاس کښې سګرټان چې ګل وبل شي
وې بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار یان کوي نصوله
څوک قوتو کښې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوار ګر وایمه حال
صرفه نه کوي زما او ستا په مال

د چا پښو کښې وې زنګونه کوي شور
صدا فسوس دی په هسې پلار زمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په نړۍ کې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لېونیان
زیارتونو کې پراته وي موظفان

خدای د پاره لږ په فکر کې غرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سبیهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوړو به ماړه نه شو

لږ سر و نه خپل کړیوان کې ور دننه کړئ
تورې شپې نه څه علاج د سباوون کړئ

نفساني خواهشات پرېږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نه مونږ ته حق دی
دغه نوم د هر انځان څخوله کې سبق دی

نه سپیڅار کامه وال وایم لاس چې ټیټ کمزی
ښه دوا دا ازادي د لوی نعمت کمزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دې ليکلي د اشنا خبرې
ماته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د يار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زمانه باندې د چا خبرې

د يار ګنځل ماته ملهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خواوړ دی په دې اور کې سوځيدلی خوښ
زما په ژوندکې دي د رحمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې دېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه څوک ښې. خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې به دې زما ننګ ته یو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې باندې
خبرې ستا شوې نغما یاره د غنچا خبرې

د کامه وال سیمستګار را رنو څه بدلبدلی نښې
که په جهان کې شي په شمارلس او اتیا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربدګ

ستا په مینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس ستر ګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نری پوزه د الو انګی سیب دی
بر سر خېږي کر یوان دغه مې حال دی

که دې نوم دیا قوتي لبانو واخلم
خال د زنې مشتري دی او که خال دی

بیلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د یو او د وه وییلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې دد واړو به دا حال وي
که زما غریب په برخه دغه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه ستمګار به درته فرش سترګې به لاړ کړم
که راتګ دې یو دیدګن زما په خیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی خو ګيلو ته دی
سوز سالو په سر و لاسو شولی مې زلزله دی

يا خو ورور دې ياخو پلار جنګ ته ځي غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلې هوا ته ځو
سره لا سونه ، تور پېکي مې سوال دی پرګنو ته دی

پېغلې جمعه شوي د جهاد په سنګرم
خپلو ځلمو ورونو د امداد په تنګرم
لوی لښکر جوړ شوی سر درو ته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیار و اوازغلی کړم
یا به ستور او بل دخاوره وخلی کړم
بله خو څوک نه یم شان شوکت مي ملالو ته ندی

ستوري سترګی سره لبان به څه دخوښي سره
ښه ټوپک مي خوښ دی چلولو کي جلتي سره
څه چي څو ستمګارو غوږ مي ستا دغه مصر وته دی
سور سالو په سرو لاسو نیولی مي زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښتــه

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته یاران دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شي
که جهان ور پسې چاپ کړم د دستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاګې کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره تیت او کله جګ شي
دغه کار دی د تا لو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې دهر د یارانو که خیر غواړې
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کله چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نشته

که دوستي که یارانه څو چل او ول دی
دا نقصان زما او ستا د زمان نشته

د سیمګار اشعار که داورې پند به واخلې
په لوستو د دې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خود ومره زیات بیارنه وې
زېبو زینت ، په لباس هسې سینګارنه وې

داکومه وجه ده چا غبرګې ولې؟
دا دومره زیات وانیه پرسېږې ولې؟
داشوه معلومه چې حرامونه انګارنه وې
زېبو زینت ، په لباس هسې سینګار نه وې

خپله خوشاله شوې د بل غم نلرې
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلې وې چې اختیار نه وې
زېبو زینت په لباس هسې سینګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دي محیاد

یو په زړه مه برخه دومره کلا نګارنه وې
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وې

ویل لیکل دي زموږ
څه پو هول دي زموږ

مخکې د نګروې هسې سور لکه انارنه وې
زېبو زینت په لباس، هسې سینګارنه وې

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتار چې د شیمتګارنه وې
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وې

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه سبه سبکار بڼ یې چې حسینه ده

ورپې کتل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه - مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړه ږ کوري
روح - قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه سبه سبکار بڼ یې چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سنه ناز و ادا کېږي کرشمو سره
زان د محبت ګنې سنه ګل چینه ده
څنګه سنه ښکار یږي چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د سیمسار نه یې
وړې هغه ځای چې ناز نینه ده
څنګه سنه ښکار یږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونه

ټیټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

وا به خلې ماشوم به لا س دوه ورته بسکیټ واخله
ښې منګلې جامې ورله، یو ورته واسکټ واخله
زه خو ښه پوهېږم* د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لیاقت پکار، نه سند تحصیل کوي
ښه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصل کوي
دم په دم پالش کوه که یار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر رپیږي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دی خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دي کې ګیله څه ده
ور به شم ستمګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لبن زما سره همدم شه

جُدائيُ دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مي د حال وکړه صنم شه

که نظر مي د چشمانو په رفتار دی
حرکت مي ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا سترګو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه ادم شه

که غمونه مې په سر اوري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله سیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم د استا دیا ده شم بې فکره
د ستمګار ښکی ټوټه - ټوټه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داشنا سترګې

څه کړم خدایه څه کړم دا ښنا سترګې
ښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشاله یم
ځه په هسې ژوند خدای ته ملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفا سترګې
ښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم نا قراره یم
ځم په کې مې ایمان د دلربا سترګې
ښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو څه او چته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د د وه سترګو د واسترګې
نشـم پرې لیدلی د بل چا سترګې

پرخه د سیمسار د ه کا مه وال چې دی
ژوندي په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د خندکي را ښکاره کړه سیحال سترګې
نشم پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

وا وره جلې وا وره زه دې حُسن د يوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مينې سيال نه يې
زه چې تا ته ګورم ته لايق مې د جنال نه يې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

س : زه خو يو زلمی يم ولې ما ځنې نفرت کوې
څومره دې توهين کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلی ښ و ندونه به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نا دی زړه کې ارمان لرم
پته پته ژاړم د ژړا نه کړمه
سوزېږمې په اور کې هسې رنګ دي پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
تمه دستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزېږمې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو نه بیا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا زمه محبوبې ستا دُعاته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د ښمن به گوزار کوم
هېر ه به حیات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ځ: که رادې ور په ګلان دا نادی زما د پاره
بیا به دې مېلمه کړمه زما د مینې یاره
درته د سوکو سشو نله وسروونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې را یاد شي کا مه وال شمشتا ر
هغه یو غریب سنګر ستوا ی وال شمشتا ر
ټوله شا عري قلم کا غذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلۍ زه دې پروانه کړمهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشې بیدا رته
څه بې لاس به شې پخپل عهد اقرار ته

د بې پېچو مي دې په محکې کوزاوباس شته
دشیطان د وسوسونه شوی بېزار ته

چې جواب د ېوکوېوال کولی نه شې
بیا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا له اختیار دی که ښه بد کړې
هلته هېڅ نه شې کولی خپل اختیار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندی ژبه
حقیقت خپله سنکاره به کړي په جارته

یو نېږه کښي وي دلمر وړانګي رانښکته
دکوم بد و به څرنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کي درله را شي
که ولي وی که بد او که فنکارته

زه ښه ګناهګار څو ګناګاریم لویه خدایه
عفوه وکړي په خاطر د پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د ناموس ایمان دی

شېبې زرې تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
خلور کنجه د نیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله د ناموس ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه خه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله د ناموس ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قبضې د «پانی پت» او دغزا کړي
داللو- للو په ځای یې ماته سبنې صفا کړي
تورن. که بتوپک دې ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰه الا الله دا زموږ ایمان دی

پاکه عقیده ده شتمګار او کامه وال سره
داخوږه ارزو ده د غریب سنګرسرګوال سره
شپه او ورځ مې سوال د ازادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهٔ الا الله دا زموږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بېر ته لاړه په دې لاره کي
ګُل و ه ما ته خار شوه په کتوکتو
زړه زما پرهار شو په کتوکتو

مسته وه دلداره دلبرُ با زما
ورک د زړه قرار شو په کتوکتو
زړه زما پر هار شو په کتوکتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دي
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان دخپل وطن بولم وطن هم دخپل ځان ګڼم
خاپورې مې دي کړي دخپل نیکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد دلري هغه آنګاسګان لرم
راولي سپرلی به زمونږه په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا ناړی ښه ده
سل ځله بهتره څنګدن ګېنې ترې سلګی ښه ده
وګوره شاعره کم وزیات مې په سخن کې
وطن وطن به وایم سلګو د څنګدن کې

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشي
سرېې په تلی کې ته شاهد د شوا هد وشي
وګورې ستمګار د ازادی هغه اثر کې
وطن وطن به وایم سلګو د څنګدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سینه کې په لړزان سنکاري
گلشن د گلو کې زاغان سنکاري

بلبلان زیب کا په گلشن د گلو
بې د بلبلو گلشن وران سنکاري
گلشن د گلو کې زاغان سنکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دواړو په خفګان سنکاري
گلشن د گلو کې زاغان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه دستور راته ارزان ښکاري
ګلشن د ګلوکي زاغان ښکاري

که مري خو مړشه انادي په نامه
مرګ د جهاد ډیر قدر دان ښکاري
ګلشن د ګلوکي زاغان ښکاري

مرګ څوبهتر د غلامی ځني دی
شمېتګاره سپک یکی انسان ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هیوا د دازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ښائستي پاتې شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې دا افغان شهید!
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهیده!

وائي ښیمسګار کامه واك چې زړه سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړې خدای څومره عزت دی پخپل شان شهیده!
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکرِ خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمّدؐ اخرزمان کړم

په مذهب دی د "نعمان" کړم افتخار دی
ډیر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هردم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، اونه هندو اونه بلځه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلي جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مې دوطن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هڅه د ښمن سره که

سر خوږې چار دخپل قام ځنې شه
شاعرې جوړه مې کلام ځنې شه
د هر د ښمن ګکړی خاوري د دهن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هڅه دښمن سره که

پتول افغانانه کړی لکه ورور پښتانه
سبه خور یدلی د ګلو نو پښتانه
سبه محبت يې په جهان کې د هرفن سره که
حسد کینه مې د مذهب هڅه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بېرغ اوچت په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګري مې خاونده د دهن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

یمه شیشګار بیا کامه وال په رښتیا
قبول مې ربه کړې داسوال په رښتیا

دازادي نفس ملګري ځنګدن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هرشاعر دې په ستا بلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دې جدایي ماته تنوردی

چې ستاسترګی مې په سترګوکې راشی
هغه ورځ مې ژوند پشانې د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فاني حیات به وا ړه تېر شي
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضي پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شي
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای ښیښتانه چې د بل صدا قت غواړې
دغه شعر خو تا له هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیاګاً

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نز اکت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو - ګلو سنو
شپې شولې تېرې د غمو نو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه د بڼواړه شو تیر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانو نو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې که په سیمګساره سر پرې کېده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاستان

هغه روح ته مې هزار باري سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښمن يې خپل سپر کړی وی دښمن ته
هغه وينې هر زړې ته احترام دی

چې مطلب يې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د غه قام خو په زړی کښې بس يو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شی د ښمن ته پخپله کتې کې
هغه دم لوېد لی بوېه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کړېد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ښلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشاریې په نړی کې هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خوږه بدنام دی

خدایه په فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړي
لاس نيولی مي خالقه صبح و شام دی

زهر ستا يي د عسلو په پيالو کې
چې ښيا دي په درواغو کې تمام دی

يوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار يي سراب و رک يي انجام دی

ته معاون شي لويه خدايه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دي د همه واړو دوستانو
چې سر حد يي محمد عليه السلام دی

ازادي او کاميابي کړه نمونز برخه
په سر تورې مي را وړي دا پيغام دی
زه شيشتار يم کامه وال شعرونه وايم
پير زما حضرت غوث هغه گلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پرواکه!

که له سترګو مې خوناب ځي څه پرواکه
که د ځنګه مې جناب ځي څه پرواکه

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې اوښکې پېچو تاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سو کالي او ارام غواړي
که د او سبکي مې سیلاب څي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقي که په عتاب څي څه پروا که

که خندا که خوشالي حُسن او نا ز دی
که په برخه د جناب څي څه پروا که

ای سیمسگاره ! سر دیار د سره څارکه
هر نفس لکه حُباب څي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څخه پرا وا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دا مونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د دارو کاټو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېښې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې غم کړېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کړېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

یا به زه ستمګار[۲] په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د ستړگو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ځجوړېږمه
یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای جوړېږمه

نادانه زړه که صبروم کله صبرېږي
د ستړگو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته یو دوا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی
زماپه دې باندې رضا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یوازته خپله پوهېږې
د سترګو او ښکی می بهېږي

زما حیات ستاپه حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالــه درکړو اختیار ستا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه دلبر او د سپوږمۍ هسې زیبا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلګونه په قدم جوړې چې دي
کتل هغو سترګو ته طاقت د چا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حسن یې په نظمو سر یمه
بیړۍ ګڼل دي ما ته زمانه وار دي
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

چې دې سیمګار نه زړګی په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تيارسي

د زړګي سر له تيارسي ولاړه يمه
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د آزادۍ

زما لاليه ځه جهاد کړه
وطن زمونږ خپل آزاد کړه
په خليل الله دې اعتماد کړه
واړه دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زارۍ
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د آزادۍ

مور په دښمن باندې کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مينه دې ماته ده منظوره
دښمن ويستو ته که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک رې د سیالۍ
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا زا رې

زه به راستا یم انتظار
تیوسې به وکړم رښتیمګار
په بل ځا نه کړم اعتبار
ځانته به کړم ستا رغاړې هار

د کا میا بۍ او از دې را شه په تا دې
جهاد له ځي، هغه مجاز له ځي دا زا دې
د ژړې سر ته تیا رسې ولاړ یمه
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا زا دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شو او تېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختیو او تنګ دستیو ختونه کم وي
نه شو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته اوښي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سپړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

متکي په یو الله شه په خودۍ کې
جهان واړه پرې ځې خړ خېږي تېر به شي

وخت تابع کړه د خپل ځان مذهب مشه
پس د هر شي سباکېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مدوجزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
سیمستګار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت راځنې هیر کړمه
خوله کې مې سبق سبق نوم د خپل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ر ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دي هغې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمیستار او کامه وال پژره
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هر څه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټه ـ تالان جوړ کړه تیاره ده
یوه و رځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

دکه مخ به ګوتې مروړې وخت به تېروې
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نورو تنګه کړې
دا دُنیا به هم په تا شي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مرئ نو څه پروا که
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدرئ سور شه چې وبال دی
که نو رڅوک هزاران تېرشو له خدنګه

وخت تېرېږی اعتبار رچا لره نشته
تاریخ ګوره دچنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا واز شی
ته به پاتې شې خوله وازا سمان ته چینګه

د ابهیر د پرګنو او اولسو نو
شه ترڅان ن دارادې له یوه درنګه

د ستیمسګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نو راشه سون یدن زده کړه پتنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وي چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادي مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دُنیا له عشقه موړ کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کړم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېښناوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

د ریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګي ته قرار ورکړې
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول

راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله دغه هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښیښتګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اورول دي
د زړه بر حجونه زلزله کې را ایسار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان دازادۍ

خوښ مې نړۍ کښې نوم نښان د ازادۍ
سر و مال مې د واړه شه قربان دازادۍ

نه غلامي پېژنم نه و مه غلام کله
نه مې اورېدلی دی دا رنګې کلام کله
ژوندی دی په دُنیا کې قدردان دازادۍ
سر و مال مې د واړه شه قربان دازادۍ

زه یمه افغان چې مسلمان یمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان یمه
تاریخ مې شهادت په امتحان دازادۍ
سر و مال مې د واړه شه قربان دازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړکې دې اسارت شي استعمار سره
ژوند د انسانوشي د بار سره
جنګيږي په سنګر مجاهد ازاد دی
سر و مال مې د وطن شه قربان نازادی

یا قلم په لاس کې یا توره په سنګر
د وطن یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس که شاعران ازاد دي
سر و مال مي د وطن شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه دي؟

چې لاسوونه دي زما په وينو سره دي
بې وقوفه راته بیا وايي داڅه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
دا ویل دي بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان یم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښتینه سنورا کړې او غړغوښه
دا په زړونو کې لړلي داخواږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخنه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومې
چې څه غواړې سبه پرهېږم چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږې چې کوڼ باروې
داوېل د پخوانو څومره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار۲ په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلابه په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ماته ښکاری په دویم نمبر تعین یې

یار پېښی د زخمي زړه ده خفه مه شي
ته پوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وتاته نه یم
ولې ماسره په دی سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کې باندې سنګین یې

ای ستمګاره ! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم د خپل اشنا مخکې ستوهین یې

نه منو!

موږ په هیواد کښې نا انسانه سره روسان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کیدلی نشم
په ټیټو سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیارو څه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدین خو که په سرونه ننداره نه د وطن
بیا به هر لوري لوستل کیږي ترانه د وطن
پیغلې به وایي په مسروکي چې بل څوک نه منو
حلقه په غوږ و کړو نسته غلامان نه منو

سپین سترګي و لیکه مسرې په وینو سره ي ولیکه!
د اتفاق او اتحاد بنا یسته نارې ولیکه!
د ځان ځانۍ سیلابه مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ و کړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل گرم نه دی

دګناپیټی مې پر وت په سر د غـــردی
ما جوړه کړې په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم ژ ته ستا امر معتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهېږم ځمکه ګل ندي اسمان بـردی

بې وقوف چې څوک جسوځ په زرېدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یو منظـر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ته وسېنه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پېدې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړاختر دی

زه سیمسګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مي خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګناه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څله؟

یو ځلې ماته مسکا غونډې شه
ګرانه په هجر سوځوې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه رنګوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې وینا مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر گو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ږيږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځني رقم که

دا دا او نا زخو نښته سبا پېروکي
سين سهار ئې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعری کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران يې صفتونه دم په دم کـه

که کـړم وقفه شاعـري ديار صفت ته
بيا به واړه فشار ونه سبه محکم کـه

چې په وخت کښې د سفر مې حاضرنه شي
دا زخمي زړګی به څوك زما ملهم که

د وکيل ستمګار د زړه ارامه راشه
ستارانګ ته دې خدای ټول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه نن ما شوه

جینک او تیټ به درته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قد رنګشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ د غه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کناره مې ځکه خو سبه دا شنا شوه

د سیمګار قلم په لاس او بنګې کړیوا کې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځار يدل ښنه دي

مينه محبت ګنبي دا ښنا نه ځار يدل ښنه دي
دا رته د منصور په نز اکت بانډي ختل ښنه دي

پاکه عقيده او يو اخلاص دځان ملګري که
نيت دا براهيم حلا ليدل دا سماعيل ښنه دي
دا رته د منصور په نز اکت بانډي ختل ښنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبق کړه
اك واړه اسمونه يا دول د پاك جليل سبه دي
ار ته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

ه عيش عشرت
ا په دغه کار د هر کار نه کړېدل سنه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

لله ای ستمګاره! څه نو سبه کړه د بازار ځني
نه کړېد و نه درته دلته ژړېدل سبه دي
رته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچۀ د ګلو

ځان یې جوړ کړی په اینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړه
رفتار د ننځه کړې په مزل که
عاشق سړي په تور اوربل که

دنیا سیر ځي په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ناز څه ده اسرې بیان
څه رته ولاړ یم په انتظار.
په کوم طرف لرې اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب دې په نزاکت په کړو وړو راغلې
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

هارې يې په غاړه دي زړونه ښه
سترګې يې په شان د جادوګرو
حال مې د مرو ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازديګر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

شيمګار ورله په احترام دی
محبوب ته مې سلام دی
منظور ته ما کړه يو کلام دی
د سپينې خولې خبره خولې نه مې بس راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيال

چې قلم واخلمه حيران غونډې ښم
مينه د يار کې سرګردان غونډې ښم

د يار يه يا دکې خاموشي کړم اختيار
لاهود هجر په طوفان غونډې ښم
مينه د يار کې سرګردان غونډې ښم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قريب
دعشق دُنيا کې څه پريشان غونډې ښم
مينه د يار کې سرګردان غونډې ښم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې پـه مــا
هرلحظه کښې په خفګان غوندې شم
مینه د یار کښې سرګردان غوندې شم

سپېګار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بریان غوندې شم
مینه د یار کښې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یارته کاته مې په لېمو ، غـونډې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غـونډې کړي

ماته په مینه چې یو ځـل وګـوري
زړه راز و نه څه تاز ، غـونډې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه ، غـونډې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځـانه شمه
دا بې هوشي جوړه غـمزه غونډې کړي
دسترګو جنګ څه په مـزه غونډې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زنې خال دې څه قبضه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

رنګ د سیمستار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تاڼه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستانه وطنه!

زما ځیګر زما ټټور زما ایمانه وطنه!
د سترګو تور د زړګي سره افغانستانه وطنه!

ستا د دې لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د ګل رنګه سرد رونه قربان
ماته بې حده لا ته ګران لکه د ځان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سره افغانستانه وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

داناڼ دي قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه گلشن د سرو گلونو گلستان وطنه!
دستر گو تور د زړه گي سرا افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
دستر گو تور د زړه گي سرا افغانستان وطنه!

دا به ستمگار او کامه وال وايي ستل
په زړه خفه او که خوشال وايي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د چشمانو وطنه!
دستر گو تور د زړه گي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لويه خدايه! په احسان انسانيت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نيت را

ما د لارې د ابليس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې سنه طاقت د عبادت را

سنه په سنو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فاني کنې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خروار سره زر مې پکار نه دي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړي سوال مې خوله مېښه وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د سوال وي نور څه نه وي
ما سیمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر داني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

ستا په یا دون کې لېونۍ غونډۍ شوم
د ځانه زیاتې په ما ګراني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

د خیال په تال کې تصور غرېږوم
ناز وادا کې قهرماني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غونچې د ګلو قدردانې راشه!

داغلی زړه که د ستمګار وګورې
لږ بې په خوا ګلې خندانې راشه!
غونچې د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنلاو لې
هغه ځوی شو په ګړی سانیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موحق ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابه هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي به بیا ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګورم یو دانه چینه کې

که څه اورم یا یې ګورمه ستمګاریم
د نړۍ په بازار ګډیږو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ښونو ماته یو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمونو څه اثر غوندې دی

طبیبه! ماته د علاج په امید راچې نه شي
زما مرض د محبت هسې ابتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوثر غوندې دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاته د عشق کښې د غه کار د یو هنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونډکې محبت زېږوي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غوندې دی
زما پېژند په دغماز انوخه اثر غوندې دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دو مسترګو دی
راوړه دیدن په څمکدن چې حال بتر غوندې دی
زما په زړه د غمازانو خه اثر غوندې دی
هر ګړه د ډوندون ماته یو خطر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه گل ته خار ننما شي
گل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طاڅې نه و فا غواړي
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شي

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه امید د دې نه د وفا شي

چې مرګ مونږ له دی پیدا او مونږ مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خندا شي

زه ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په در کې ستا دعا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لسړ نړ بېدو ښکاري
داجونګړه مې د خيال په رنګېد و ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکاري
داجونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د دې دهر د لانجو ځنې ون ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکاريږي
داجونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تاته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د ښېښگار ستا په خوښکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګ د وښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمې زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د ډیر و وعدو د دې لیونی کړم مه نور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناز و ادا او کرشمو نه دي ځار
باقي حيات که مي بهار شي خنگه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي، خنگه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دې گلزار شي خنگه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي خنگه به شي؟

سيمستاره يار ته سوال زاري که و ړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي خنگه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي خنگه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېرې ګرېوان

یا خیري ګـــریوان وی لیـــو نیانوسره وي
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

دې دغم دُنیا کې څه قــرار نشته
غم د پاسه غـم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وي
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

نه په څوک او ورور باندې باورلرم
نه څوسره سپین او یا زیړ لرم
سر نه ددې ځمکې د ما هیانو سره وي
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشوم ما نو سره وی
یا به یو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد سیمستګار بر څه مقرره دازل نه شوه
مینه بتوله مینه ماته جمع دا ودیل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم عشق

زما ژوندون دیار ژوندیو ریې ترلی دی
دازړګی مې دګـو ګل ځنې وتـلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مـه کوی
کم ونیات راته په مینه دجانا نـمه کوئ
توربدن مې د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مې دګـو ګل ځنې وتـلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به وایم چپل حیات راته ګیا ښکاری
مادزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مې دګو ګل ځنې وتـلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په خپل او سکوکې موندلی دی
دا زړگی مې دگوگل ځنې وتلی دی

د ستمگر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
عمارانو خدای د پاره لر خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړگی مې دگوگل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړگی

ژړاړي زړګی ژړاړي په هيڅ شاني نه صبرېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

ليدلې وه د وه سترګو زړه خوشاله پرې دوار شو
بارانه د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

که زړ تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خيالوي
د وه زړونه چې يو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دعقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
دمینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅېږي
او سنکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تېمتار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې دسترګو نه شرمېږي
او سنکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبابا ګور

زما په زړه کې ډېر خیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ماته چې راشي د روح د اخستو په خاطر
ژوند بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حیا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقید۲ د آفغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید ونه شته دی

پیخلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له د روسي
دېزړ غوني ، او د ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید ونه شته دی

ستمګاره ! تېر به آفغانان د خپل سروځني شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمِیدوَنه

څه چې اشنا وايي هغو ل ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پېیوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تېره شېبه نه وي بیا غمو سنه شي
بېر ته اُمید وار مې امُید ونه شي

هغوله سوڼا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې هغو ل سوچ شي
بېر ته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکي مي جنون او هخه غرو نه شي
بېرته اُمید وار مي اُمید و منه شي

ژوند شو د سیمیکار د هوسی او میړتون قصه
ودک مي په چشمانو کي خوبو نه شي
بېرته اُمیدوار مي اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانه!

چې درکړې خدای ځواني اورو غ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکو نو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په برستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د ستمګار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کینه، پیسې پا څه بل څه نشته
نوم یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د ورور ه پلار د ځوی ځنې جدا که
قلبله ده زوږ سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره څوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پېښو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض[۱] دی
خپلوي نشته ټول خپلوان شو د پېښو

چې «الف» او بې به هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان[۲] شو د پېښو

په سیمسګار[۲] چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پېښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یو څه خوړل نه دي
ټوکو ټکالو سره یو څه خندل نه دي

ژوند خو لوید و جګېدو ته وايي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دی

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وايي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړې صورت
په ځانځاني کښې د ژوندون خوشحالي نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عقل پرېږده
سیمګانې؛ عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داشناګوتې

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته داشناګوتې
مالګه پکار دی صراف یوازې دلیلا ګوتې

زړه د حال په ربه داشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې دصنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نظار به کښې حناګوتې
= تکرار =
حُسن دحسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه دعاشقانو په دی کار څه صبر بدی نه شي
خال دابرو پر بده ماله ستاګوتې دواګوتې
(تکرار)
هر اندام دی دی ګُل لکه غونچه چې دګلانو وي
شمع چې بلیږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره دازماګوتې
(تکرار)
شعر دی که جنون دی دسیمګار او کامه وال په بخي له
اه، دی که فرهاد دی زما سنګسرایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنائي په اشناګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اثر د عشق شاق دی
یو دیدن ته د اشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه تو په نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څومره طمطراق دی

چې په عقد د عشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
د عشقو ژړوندونا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څوک دې نوکر نه دی
چې یې مخ لکه پیروی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمګار دی لا یق نه وي
خوبانې دې ما ته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو غشي

د بڼو غشي برابر مې په تمه و لګید
بیا په ځیګر و لګید - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایي کړو
ټار ټار یې زړې ستا اشنایي کړو

بې صبره سترګو مې نظر دستا په در ولګید
بیا په ځیګر و لګید - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړیږي
وینې د لمې څڅیږي

ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر ولګید
بیا په ځیګر و لګید ، د زړه په سر
کچکول پخا زړه د اشنا پسې ګرځم
خیرات د حُسن تمنا پسې ګرځم

بخت مې په سر شوخې نظر مې برابر ولګید
بیا په ځیګر و لګید د زړه په سر
نه کامه وال سینګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتاب نه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګید

توبه

زما توبه زه توبه د بد ګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي یاري کوي د یو مطلب د پاره
هسې ټګمار د بنګالي ټګو و ټګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هیڅ نه ورکوي
دغه تور مار دی د لستوڼي دغه مار نه توبه

په چل ول کښې ښه ماهره نه دې ښه پېښ نسم
د کاغذ ګله ستا د دې ډول، سینګار نه توبه

په زړه یوه په خوله دې بله او بدلې شمه
هسې شیطان، هسې ابلیس هسې مکار نه توبه

سیمسګار دې کړې دې تشخیص شاعرانه شخص دې
د مداري د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګوګانټې

دسترګو ګاټې مې خوږ بڼې شو ګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د دې غمونو سره
وره په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو دموجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړیمه نه لاس په نام اشنا
لیونی کړم نن سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې باطل شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پرې په غاړه به سیمستار شي دعذرونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زماني

ناکردو کړه پرېشان د زماني
زه چا و دلی یم حیران د زماني

په سوچ نو په چېرتونو قیس ته ورته
گدا گر شولو شاهان د زماني

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هرا شراف شو په سوران د زماني

څوک په او ښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتي شوي یې کاروان د زماني

د دنیا په دی بخرنجه لوی گزداب کښې
حق حیران شي انسانان د زماني

عُمر کم وی دانسان خواهشات ډېر ی
هر بیان کړی ارمان د زماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تور ګورستان د زمانې

زړه زبېنلي ورخطا حيران سيمګار دی
کشمکش دی بنکښي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خِلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملایم و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان تېر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصو د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانې چې د ننګې ګورې
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال زبون مه کوه!

سگاره ! تېره شو تېرېږي دُنيا
رنگه فِلم دی جنون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ماګرانو

د آمو نه تر کوم حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دې یو په بل مو جنګوي
مطلبونه هر یو خپل پوره کوي

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دارون ګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کورمه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بیني ده که حسد او که کینه ده
دغه ټول له د پښتون د لاس اله ده

که یو موټی مستحکم قام د پښتون کېږی
د سیمسار دُعا قبوله په ژوندون کېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ته کوم ښکلونه چنګو نه شی جوړ
نه و نه چې بدشی نور کار و نه شی جوړ

هرخبره کښې لږ سوچ د ی یکار
دلمدې زړ بې نه غمو نه شی جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل
ګوزار دخولې نه ډیر زخمونه جوړ شی

خبرې لږې خو خوږې دی یکار
دبرو خبرو، نه درد و نه شی جوړ

خاموشی سبه ده که دی خو سبه راشی
دکم ویلو نه ګلو نه شی جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبر و نه شعر و نه شی جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولـه
کور د دښمن کښې بې اندازه زلزلې را ولـه

تاريخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دې مخه تجلى را ولـه

نوم د اسلام او د افغان جهان چپل نمر گڼي
هر يو بدخواته دې په تن قهر وخولې راوله

په يوه چغه نوم د الله اکبر و وايـه
بيانو ډولي د آزادۍ دې دليلې را ولـه

خلک تاريخ کښې کارنامې دې د نيکونو گوري
څرخ د تاريخ کښې د آزاد وطن نخښې را ولـه
سيمستاره شعر دې په خوږوالي په ترخو کړه رنگين
د ظالمانو په وطن د غم ماتې را ولـه

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې ئې د سترگو په نظر شي

د ظالم خو ظ فلان په هیڅ شان نه دی
که په ژرنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندہ یې په کرم د پاك اكبر شي

نه د هر چا وي لیواله چې شاعر شي
زړه و سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي ۔

زه سیمیاب د هر شاعر قلم بو سي کم
ارزو مندیې د کمتر که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې ارادې بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تاسمه لار کښې کوم نقصان ليدلی
په جفتو تاق دې کړې بابې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وايه
ښکارې په ذهن دې نغمې بدلې

خاک ذهين شو ستر خوړلی نه شي
تاريخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تېر بېرې تول شبېږې وايم
قضا خوږې کړې انګانې بدلې

څه چې کړې هغه ربل دې ټکار
سيمسار دې ګوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اوربل دې جوړ که په آینه کې د شانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

نوره مې بایللې ستا په ځان دې
د غه جهان راته زندان دی
روډ مې د سترګو نه روان دې
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې ډیر بسیار دی
هر یو سړی د ځړیا ر دی
غم دی زما په سر انبار دی
لکه د شمعې ویلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ماته په لاس را
یا دې د سرو لبو بوخا من را
ښکلې دعوت راته یو خاص را
سیمیسګار دی مینه کې عادت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب ښکنې

ښسبه نیولی په رفتار شه بیا به ځي
څه خوږماته په گفتار شه بیا به ځي

چي دیدن دي په دې خپل وسترگو کړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځي

د زخمي زړه گي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مي د پرهار شه بیا به ځي

سرومال مي ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کِنار شه بیا به ځي

یو ارمان مي ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځي

جدائی خدای پیدا کړې په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کېږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کېنې پروت او سلګو وای
لاس دې اېښی په سینګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دُنیا ذُه

پس فطرته مکر جه ذا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال د یو لولي ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بی وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړي نادانان دي
دا خبره زهر او زړونو باندې صفا ده

د ګو ګټ مثال زموږ دُ نیا پرستو
ولې دومره یې دُ نیا ته اشتها ده

د حرص په غلبه کېږي مرګ را یاد کړه
قناعت کېږي سعادت د خدای رضا ده

څه ګټل او څه خوشحال و رکول شته
هسې تول جمعه کول پېشه د چا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غه ژوندي لکه باد غوندې تېرېږي
ستا د خپل حياته څومره تمنا ده

اى سيمستاره ! تش تحرير څه هنر نه دی
بې عمله ليک لوستل واړه سود ا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

ما یې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زمازړه

که زر واری ورته هڅه د غه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زمازړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان و رته ښکاره کړم
فقط یار څخه پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او څوربږي پروا نلشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وايي چې خفه نه شي دلبره
مال وسر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

شین چمن وي یو رباب وي په شابانه ترنګولی
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زیبایي وي د اندام
خواهشات وي، ضروریات وي، مکمل وي تول تمام

د خوبرو انتظار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنیا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس د کس نه په قران وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

بس سیمستار وی خپل پیار وی یو دید د جانان
هر څه نور وی مکمل وی نه تنګسی وی د جهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دئ

صبر راکړی یا صابره! غم د یار دئ
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

زه په ده باندی مین وم دا په ماوه
نن د هغه یار زما ځنی فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهیږی
د غه زخم د زوړ زاد سنو مې پرهار دی

که عالم مې لیونی سودائی بولی
د غه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خُدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وايم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوړی کا
سيلي زخم د ناسورشی نا قرار دی

مونږه ټولوته په غم کښې صبر راکړې
سوال کوونکی په درګاه کښې د ستار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حسن

زړه نما ده پر منت بار دی ستا د حسن
دم په دم را نه خواستګار دی ستا د حسن

حسن ټکي دي په شمار دي درې حرفونه
ډېر مخلوق ترې نا قرار دی ستا د حسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حسن

څوک د زلفو په رسو باندي تړلي
چا خوړلی یو ګوزار دی ستا د حسن

څوک پانسي ته دي ولاړ په تخته باندي
دم قدم یې انتظار دی ستا د حسن

چې ژوندي په مړو حساب دي ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسهُواية

چاته د دنيا کښې په هيڅ شانې څه پېغور مه وايه
چې دې د پلار او مور نه وي وړه ته وروړ مه وايه

پر دې زامن کله خپلېږي نصحت که او رېږي
چې خوړ دې نه وي د بل لور ته عبث خوږ مه وايه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهين
په رښتوستر ګو ګرانه وروره سپين ته تور مه وايه

دنيا فانې ده د مېلمه پېشانې شپې تېر وه
فانې جونګړې ته دې کور او زما کور مه وايه

قام ته دوچڅو او سبان چې په هنر جوړ وي
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غخې مه وايه

چې سر لې سپين، ږيره لې سپينه زړه لې ځوان سنګارې
شاعره مخکې د سيمسار نوه درې څلور مه وايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د او ښکو مې اشنا ته لیږم
و به کړې دوا ړه مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړا و د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیا ب
نکړې پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښېږم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښېږم
انتظار دي د محل په تمبو خوښېږم

انتظار سره تکلیف تېر لی بو یه
خوش نصیب یم چې په هسې سببو خوښېږم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه د اوښکو په لښتو لوخړو خوښېږم

تش ګوګل یم زړه مي نشته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښېږم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خوښېږم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانان

ساقي راکړه سره شراب د يار د ميني
چي نيشه شمه اشنا بهار د ميني

اوان ونه دي خوانه د کنډ ولو ستا
ستا خبري شوې عسل گفتار د ميني

نيت مې کړی ميخانه دی ټوله نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انگار د ميني

دوه لاسی درته سلام کړم ساقي جانان!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د ميني

که په هسې جوش خروش کې مې يار ولید
دوېم يار بد شی ساقي نيگار د ميني

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د ميني
غوړ به وته دی تيار سيمگار د ميني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی مونډلی په جهان کې
د زړې قدر ی لیاقت نه ګورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

څ یه سترګې، غوږ لرو کار تربنه نه اخلو
لکه بُت په رښو سترګو چُپ دهان کې

تشې خولې باندې نمرې نیسو لکه نه
صوابې صفر دعمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمیګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه تول ملامتې وینم پـه ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

د ستر ګو او سکي مي مخ باندې طوفان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د ميني

دستر ګو او سکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وايم رښتيا نه يم کذاب اشنا
ستا جُدايي را ته په ژوندکي لوی خفګان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د ميني

طاقت مي نشته د فرقت ستا
کله لايق د محبت ستا
دا ګر مي جان ه طبعيت ستا
هره ګړۍ يو بخښ دې تو زلفان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د ميني

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخې نفرت شو
نماغريب دغه قسمت شو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې
یا به سیمستار یا کامه وال شم
یالیونی یا به په حال شم
که لمن دې پوې زه په احوال شم
د باره ګیټ هره کوڅه راته زندان جوړوي
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اڅي سترګو ته نه شم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دیننګ غوندې مې څوند په سر لمبوکې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لړخه پرسان وکړه
له ریباره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمګار کامه وال او بنکې وینې څاڅم
در په در خیرې ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library